

Jak już informowaliśmy na naszych łamach do Zespołu ds. Administracji Publicznej i Bezpieczeństwa Obywateli skierowany został projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi. Ustawa ta wprowadza w szczególności zmiany w ustawie – Prawo wodne. Ich zakres budzi jednak poważne wątpliwości wśród jednostek samorządu terytorialnego szczebla wojewódzkiego. Dotyczy to w szczególności ponownego przypisania wojewodzie kompetencji w zakresie wydawania pozwoleń wodnoprawnych (zmiana kompetencji w przeciwną stronę była dokonana zaledwie 3 lata temu), czy też obligatoryjnego przejścia mienia samorządu województwa służącego wykonywaniu zadań zleconych z zakresu gospodarki wodnej na rzecz Skarbu Państwa.

W związku z powyższym samorząd województwa małopolskiego uznał za istotne przypomnienie stanowiska Konwentu Marszałków podjętego w Szczawnicy w dniu 19 grudnia 2008 r.:

- mienie Skarbu Państwa związane z gospodarką wodną powinno zostać w całości przekazane samorządom województw, wraz z umożliwieniem przekazywania uprawnień do administrowania ciekami i urządzeniami o znaczeniu komunalnym samorządom gminnym;
- należy zagwarantować stabilny i stały poziom corocznego finansowania zadań z zakresu utrzymania cieków i urządzeń melioracji wodnych, co umożliwi samorządom wojewódzkim należyte wywiązywanie się z obowiązków wynikających z ustawy Prawo wodne. Planowanie rozdziału środków powinno odbywać się na zasadach subwencji, a ich wielkość uzależniona powinna być od wielkości posiadanych cieków, urządzeń wodnych, a nie decyzji właściwych dysponentów środków. Właściwa konserwacja i eksploatacja urządzeń melioracji wodnych oraz realizacja inwestycji w zakresie ochrony przeciwpowodziowej są niezbędnym warunkiem dla rozwoju rolnictwa;
- w celu zwiększenia bezpieczeństwa przeciwpowodziowego należy pilnie przygotować plany ochrony przeciwpowodziowej oraz inne dokumenty wymagane ustawą Prawo wodne. Plany te zgodnie z zaleceniami Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz Dyrektywy Powodziowej należy opracować w systemie zlewniowym dla każdego z obszarów dorzeczy, a nie zgodnie z podziałem administracyjnym. Opracowanie ww. dokumentów winno stanowić obowiązek Dyrektorów Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej oraz Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

Warto by administracja rządowa wzięła podniesione powyżej argumenty pod uwagę.